

Halina Wojciechowska

Świbie, pow. Gliwice. Stanowisko 16

Informator Archeologiczny : badania 6, 108-109

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wschodnim. W przekroju posiadał kształt trapezowaty. Określić ją można jako jamę zasobową dobrze zachowaną.

STARA GÓRA, pow. Góra

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
we Wrocławiu

Badania prowadził mgr A. Starzyński,
Finansował WKZ we Wrocławiu, Drugi
sezon badań. Cmentarzysko kultury
łużyckiej z okresu Hallstatt C.

W czasie robót ziemnych w ogrodzie ob. M. Boguckiego, odkryto groby kultury łużyckiej. W październiku 1972 r. przeprowadzono ratownicze badania wykopaliskowe. Przebadano obszar o powierzchni 1 ara. Zbadano 9 grobów / numery od 13 do 22/ ciałopalnych. Zalegały one na głębokości do 0,65 m. Inwentarz grobowy stanowiły wyroby ceramiczne, występujące w ilości od 2 do 32 sztuk w grobie.

Planowana jest kontynuacja badań ratowniczych.

STOBNICA-TRZYMORGI, pow. Piotrków Tryb.

Stanowisko 2

patrz epoka brązu

STRACHÓW, pow. Wrocław

patrz neolit

STRZYŻEW, pow. Sochaczew

patrz okres wpływów rzymskich

SZCZECIN-NIEMIERZYN

patrz epoka brązu

ŚWIBIE, pow. Gliwice

Muzeum w Gliwicach

Stanowisko 16

Badania prowadziła mgr Halina Wojciechowska,
Finansowało Muzeum w Gliwicach, korzystano
z Miejskiego Funduszu Rozwoju Kultury w Gliwicach. Dziesiąty sezon wykopaliskowy. Cmentarzysko grupy górnośląsko-małopolskiej kultury łużyckiej z okresu halsztackiego.

Badania objęto centralną i zachodnią część stanowiska, położonego na piaszczystej wydmie porośniętej lasem sosnowym. Obiekt znajduje się w odległości 1,5 km na północ od wsi, na skraju lasu, po prawej stronie drogi do leśniczówki.

Odkryto i wyeksplorowano 23 groby : 18 szkieletowych i 5 ciałopalnych, poszerzając ogólną liczbę przebadanych na stanowisku 16 grobów do 239.

Groby szkieletowe nie odbiegały formą od odkrytych tu w poprzednich latach. Jamy grobowe posiadały wyraźne zarysy, zbliżone do wydłużonych na linii N-S prostokątów. Głowa zmarłego znajdowała się w północnej części jamy. Większość grobów posiadała brzegi jam obstawione kamieniami. Jeden grób nakrywa bruk kamienny, a 6 grobów zaznaczono na powierzchni zestawem następujących naczyń: naczynie wazowate, garnek, placek, misa i czerpak. Wśród grobów szkieletowych odkryto 2 groby dziecięce oraz 2 groby bez wyposażenia. W pozostałych jamach grobowych odkryto wyposażenie w postaci ceramiki i metali. Garnek, misa i czerpak, czasem czarka - to typowy zestaw naczyń znajdujący przy głowie zmarłego. W inwentarzu metalowym wyróżniono : guziczki diadem, zawieszki skroniowe, naszyjniki, szpile, bransolety i nagolenniki, wykonane z brązu i żelaza a także noże żelazne. Z innych przedmiotów znaleziono niebieskie korale fajansowe. Natrafiono także na resztki tkanin, fragmenty drewna, węgle drzewne oraz zęby i fragmenty kości czaszki, rąk i nóg.

Odkryto też 5 grobów ciałopalnych, w tym 4 popielnicowe i 1 jamowy. Na szczególną uwagę zasługuje grób popielnicowy nr 217. Na wierzchu popielnicy na przepalonych kościach ułożony był naszyjnik tor dowany ze sklepanych i zwiniętych w uszka kośćcami, szpila i zawieszka, wykonane z brązu, wtórnie przepalone. Obok popielnicy znaleziono grzechotkę z gliny w kształcie jaja pustego w środku, z otworkiem. Taki zabytek znaleziono na cmentarzysku po raz pierwszy. Pozostałe groby ciałopalne nie różnią się od wcześniej tu odkrytych.

Na podstawie form obrządku, a także w oparciu o inwentarz grobowy cmentarzysko w Świbiu zaliczyć należy do grupy górnośląsko-małopolskiej kultury łutyckiej i datować na okres halsztacki.

TONINEK, pow. Sępólno Krajeńskie

Muzeum im. Leona Wyczółkowskiego
w Bydgoszczy

Badania prowadził mgr Czesław Potemski.
Finansowało Muzeum im. Leona Wyczółkowskiego w Bydgoszczy. Pierwszy sezon badań.
Cmentarzysko z okresu halsztackiego C i D.

Stanowisko położone jest na wyniesieniu, pokrytym kilkunastoletnim lasem, w odległości około 3 km w kierunku zachodnim od Huty, pow. Bydgoszcz oraz 50 m na wschód od drogi Toninek-Wąwelno.